Bilgili kişi uykuya dalar. O uyurken emanet kalbinden silinir. Emanetin izi, nokta halinde, yanık yeri gibi kalır. Sonra o kişi bir uyku daha uyurken emanetin geri kalanı da alınır. Bunun izi de balta sallayan bir işçinin avucundaki kabarcık gibi kalır.

Huzeyfe -radıyallahu anh- şöyle demiştir: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bizlere iki olay anlattı ki ben onlardan birini gördüm. Diğerini de beklemekteyim.Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle anlattı: Emanet, salih kimselerin gönüllerinin derinliğine indi. Sonra onlar Kur'an'ı ve sünneti öğrendiler.''Sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bize ilmin kaldırılmasını anlattı:''Bilgili kişi uykuya dalar. O uyurken emanet kalbinden silinir. Emanetin izi, nokta halinde, yanık yeri gibi kalır. Sonra o kişi bir uyku daha uyurken emanetin geri kalanı da alınır. Bunun izi de balta sallayan bir işçinin avucundaki kabarcık gibi kalır. Şu halde emanet, senin ayağına düşürdüğün bir ateş parçasının düştüğü yeri şişirip senin onu bir kabarcık şeklinde görmen gibidir. Hâlbuki o kabarcıkta bir şey yoktur. İnsanlar sabaha erip alış verişe başlarlar. Hiç kimse emaneti eda etmek imkânını bulamaz! 'Falan oğulları içinde emin bir adam vardır, emaneti ona verelim' denilir. Bir kimse için 'Ne akıllı, ne zarif, ne de güçlü!' denilir. Hâlbuki onun kalbinde hardal tanesi kadar iman yoktur!''Huzeyfe -radıyallahu anh- şöyle demiştir: Bana öyle bir zaman geldi ki o zamanda ben 'kiminle alış veriş edeceğim?' diye tasalanmazdım! Eğer alışveriş yaptığım Müslüman ise onu, beni aldatmaktan İslam alıkoyardı. Yok, Hristiyan ise onu da vali alıkoyardı. Bugün ise ben falan ve falandan başka kimseyle alışveriş yapamıyorum.''

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Hadis emanetin kalplerden pederpey gideceğini açıklamaktadır.Eğer ondan ilk bölüm giderse nuruda gider ve arkasında yanık yer gibi kalır.O da kendinden önceki renge zıt olan izi gibi bir iz kalır.Eğer başka bir şeyde giderse kabarcık kalır ki o da sağlam bir iz olup biraz zaman geçtikten sonra kaybolur.Bu karanlık kendinden önce gelenin üzerindedir.Sonra da kalbe düşen ve kaldıktan sonra çıkan o nurun kaybolmasını ve onu karanlığın takip etmesini ayağına bir koru koyup yuvarlamasın ve onun ayakta iz bırakmasına benzetiyor.Sonra da o kor kaybolur kabarcık kalır.Taşı alıp ayağında yuvarlamasıyla daha fazla açıklama ve izah etmeyi istemiştir.(İnsanlar sabaha erişirler) emanetin kalktığı o uykudan sonra,(alış verişe başlarlar).Onlardan biri emaneti eda etmeye yaklaşır.Fiili olarak edasının yanında hatta şöyle denir.Bu özelliğin değerinden ve bununla nitelenen kişinin meşhur olmasından dolayı falan oğulları içinde emin bir adam vardır, emaneti ona verelim' denilir.Bir kimse için (Ne de güçlü!)iş yapma konusunda.(Ne zarif) Ne akıllı (Uyanıklığı ve zekası) denilir.Hâlbuki onun kalbinde hardal tanesi kadar iman yoktur! Onun şubelerinden olan emanetin olması hiç

mümkün değildir.Bana öyle bir zaman geldi ki o zamanda ben ‘kiminle alış veriş edeceğim?’ diye tasalanmazdım!Yani beyat ettiğim kişi konusunda önemsemem çünkü bildiğim üzere emanet kalmamıştır.İnsanlarda ahde vefa vardır.İnsanlara olan güvenim ve onların emin olmaları sebebiyle karşılaştığım kişişinin durumunu araştırmadan ona beyat etmek için adım atardım.Ama bugün azı müstesna emanet kayboldu bunun için de dedi ki:Bugün ise ben falan ve falandan başka kimseyle alışveriş yapamıyorum.''Yani bildiğim ve güvendiğim kişiler.Kirmânî dedi ki:Emanetin kaldırılması Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in zamanında ortaya çıktı diye söyledim.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/3016